

Vrijwilligers Verhalen: Je draagt dingen samen

Amersfoort, augustus 2021 - Ghislaine Cordier de Croust (1985) is een van de jongste vrijwilligers van Stichting Pelita. Al zo'n drie jaar is zij vrijwillig coördinator van de Masoek Sadjá in Amersfoort. In wijkcentrum 'Het Klokhuis' kwamen de vaste bezoekers in juni weer voor het eerst weer bij elkaar, sinds de strikte coronamaatregelen. Een moment van vreugde, maar ook van verdriet, aldus Ghislaine.

'Natuurlijk waren de bezoekers blij elkaar weer te zien. Maar er waren ook mensen, die in de tijd dat we noodgedwongen moesten stoppen met de activiteiten, hun partner waren verloren. Het was zo'n verdrietig gezicht ze nu alleen binnen te zien lopen, terwijl ze daarvoor altijd met z'n tweeën kwamen', herinnert Ghislaine zich over de eerste Masoek Sadjá sinds maanden. 'Wel goed dat ze ons bezochten, ze hadden ook steun aan elkaar. Je draagt de dingen samen.' Ghislaine sterkt zich met de gedachte dat de eenzaamheid van deze mensen wellicht een stuk minder is omdat ze elkaar goed opvangen: 'We zijn geen familie van elkaar, maar het voelt wel zo.'

Samen met vijf vrijwilligers vormt Ghislaine een hecht team dat alweer bezig is met de voorbereidingen voor nieuwe activiteiten, zij het in aangepaste vorm. Op 18 september hopen ze een volgende Masoek Sadjá te kunnen organiseren en dan wellicht ook op 20 november en 18 december: 'We moeten afwachten wat mag. Normaal komen er 80 tot 100 mensen. Voorlopig mogen er maar 30 mensen komen.'

Ghislaine over de foto: 'Eugene (helemaal links, grijze colbert) en Corrie (tweede van rechts, kleurige sjaal) zijn tijdens de coronaperiode overleden. Wij zijn nu nog over met (v.l.n.r.) Jelleke, ikzelf, Henk, Yvonne en John.'

De Masoek Sadjia Amersfoort kent veel vaste gasten. Daardoor is het voor de vrijwilligers ook makkelijker te weten wat er in de levens van de mensen speelt en of ze verdere ondersteuning van de beroepskrachten van Pelita nodig hebben. Ghislaine is trots op het werk dat zij en haar team verzetten en op wat ze voor de ouderen kunnen betekenen: 'Mensen met een binding met wat ooit Nederlands-Indië was, hoeven thuis niet te vereenzamen. Er is altijd wel een Masoek Sadjia of Indische Eettafel in de omgeving waar je naar toe kunt gaan. Nieuwe mensen worden altijd hartelijk ontvangen en wij zorgen ervoor dat ze snel aansluiting vinden bij de andere bezoekers.'

De meeste bezoekers komen uit of uit de omgeving van Amersfoort: 'Maar we hebben zelfs een vaste bezoeker uit Zaandam (hieronder op de foto met de zwarte rok). Ze is 94 jaar en komt hier met de taxi naartoe. Er is wel een Masoek Sadjia dichtbij haar woonplaats maar ze wil persé naar Amersfoort. Laatst kwam ze samen met haar dochter, die over was gekomen uit de Verenigde Staten. Dat is mooi om mee te maken.'

De vrijwilligers bieden een programma aan volgens een vast stramien: Inloop, kort welkomstwoord, kleine maaltijden, muziek en een loterij. Ghislaine: 'Een aantal bezoekers heeft dementieverschijnselen dus werken we volgens een herkenbaar patroon. En we maken de inhoud niet al te beladen. Want dat kan grote emotionele impact hebben op de bezoekers, die hier voor een ander doel komen, namelijk ontmoeting en gezelligheid.'

In Amersfoort is Ghislaine, die ook freelance yoga- en SUP-instructeur is, de jongste vrijwilliger. Ze scheelt ongeveer 30 jaar met de andere vrijwilligers. Toch was het leeftijdsverschil voor haar geen belemmering om zich als bij Pelita aan te sluiten: 'Je merkt meteen dat je met gelijkgestemden bent.' Het werk van Pelita was ook niet helemaal nieuw voor haar. 'Mijn tante was al vrijwilliger bij de Masoek Sadjia en de Indische Eettafel. De toenmalig coördinator ging weg en ze vroeg of het niet iets voor mij zou zijn. Ik ben gaan kijken en was meteen verkocht!'

Suppen in Singapore

Ghislaine benadrukt dat iets doen met je Indische roots ook een belangrijke overweging was om zich in te zetten als vrijwilliger. Over de familiegeschiedenis is echter nog veel onbekend: 'Mijn moeder is Nederlands. Mijn vader is in Nederland geboren en hij komt uit een Indische familie. De vader van opa is wel van gemengd bloed. Ooit zei iemand hier iets over maar ik heb het nooit meer na kunnen vragen omdat die persoon kort daarna overleed. Ik weet wel dat opa en oma in 1951 met de Johan van Oldenbarnevelt naar Nederland kwamen en dat opa bij het KNIL zat.'

Voor Ghislaine zijn de Indische roots, naast de Masoek Sadjja, in ieder geval prominent aanwezig tijdens de zondagmiddagen: 'Dan komt de familie van mijn vader regelmatig bij elkaar en dan eten we, hoe kan het ook anders, Indisch!'